

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS 3577/92/EGK RENDELETE

(1992. december 7.)

a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról

(HL L 364., 1992.12.12., 7. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

► **A1**

Horvátország csatlakozási szerződése (2012)

Szám	Oldal	Dátum
L 112	10	2012.4.24.

Helyesbítette:

► **C1**

Helyesbítés, HL L 227., 2006.8.19., 62. o. (3577/92/EGK)

A TANÁCS 3577/92/EGK RENDELETE

(1992. december 7.)

a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 84. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság módosított javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel 1992. június 12-én az Európai Parlament elfogadta állásfoglalását a tengeri kabotázs liberalizálásáról, valamint annak gazdasági és szociális következményeiről;

mivel a Szerződés 61. cikkével összhangban a tengeri közlekedési szolgáltatások nyújtásának szabadságát a fuvarozásra vonatkozó cím rendelkezései szabályozzák;

mivel a belső piac létrehozásához szükséges a tagállamokon belüli tengeri fuvarozási szolgáltatásokkal kapcsolatos korlátozások megszüntetése; mivel a belső piac olyan területen jön létre, ahol biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása;

mivel ennek érdekében a szolgáltatások szabad mozgását alkalmazzák a tengeri fuvarozási szolgáltatásokra a tagállamokon belül;

mivel e szolgáltatás szabad mozgásának kedvezményezettjei a közösségbeli hajótulajdonosok, akik a tagországok valamelyikében bejegyzett és lobogója alatt hajózó hajót üzemeltetnek, függetlenül attól, hogy rendelkezik-e a tagállam tengerparttal;

mivel e szabadság ki lesz terjesztve Euros-lajstromozású hajókra is, amint e rendszert elfogadták;

mivel a verseny torzításának megelőzésére a part menti kereskedelmi hajózási szolgáltatásokat végző közösségbeli hajótulajdonosoknak meg kell felelniük abban a tagállamban az összes, a kabotázsszolgáltatások nyújtásához szabott feltételnek, amelyben a hajójuk be van jegyezve; mivel azok a közösségbeli hajótulajdonosok, amelyek egy tagállamban bejegyzett hajót közlekedtetnek és nem rendelkeznek a kabotázs jogával az adott tagállamban, szintén kedvezményezettjei lehetnek ennek a rendeletnek egy átmeneti időszakban;

mivel e szolgáltatás szabad mozgásának megvalósítása fokozatosan, és nem szükségszerűen megegyező módon megy végbe az összes érintett szolgáltatás esetén, figyelembe véve az egyes speciális szolgáltatások természetét, valamint a Közösségen belüli, különböző fejlettségű gazdaságok által tett erőfeszítések mértékét;

⁽¹⁾ HL C 73., 1991.3.19., 27. o.

⁽²⁾ HL C 295., 1990.11.26., 687. o., valamint az 1992. november 20-án adott vélemény (még nem jelent meg a Hivatalos Lapban).

⁽³⁾ HL C 56., 1990.3.7., 70. o.

▼B

mivel az érintett hajótulajdonosokra különféle jogokat és kötelezettségeket ruházó különböző közszolgáltatások bevezetése jogosnak tekinthető, hogy biztosított legyen a szigetek felé, felől és között a megfelelő rendszeres fuvarozási szolgáltatás, azzal a feltétellel, hogy ezek a szabályok nemzetiségi vagy lakóhely szerinti megkülönböztetés nélkül alkalmazandók;

mivel olyan rendelkezéseket fogadnak el, amelyek lehetővé teszik a tengeri kereskedelmi hajózásban érdekelt piacok súlyos zavarai vagy vészhelyzet esetén biztonsági intézkedések meghozatalát; mivel erre a célra megfelelő döntéshozatali eljárást dolgoznak ki;

mivel a belső piac megfelelő működésének biztosítása iránti igényre való tekintettel, valamint a tapasztalatok fényében az esetleges átalakításokra, a Bizottság jelentést készít e rendelet végrehajtásáról, és amennyiben szükséges, további javaslatokat nyújt be,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) 1991. január 1-jétől a tengeri fuvarozási szolgáltatások (tengeri kabotázs) szabad mozgása érvényes azokra a közösségbeli hajótulajdonosokra, akik egy tagállamban jegyeztették be hajóikat és ezen tagállam lobogója alatt hajóznak, azzal a feltétellel, hogy ezek a hajók megfelelnek minden előírásnak, amely az adott tagállamban a tengeri kabotázs nyújtására vonatkozik, ideértve az Euros-lajstromozású hajókat is, miután a Tanács jóváhagyta ezt a lajstromot.

(2) Eltérés esetén, az (1) bekezdés szerinti rendelkezések végrehajtása, amelyek előírják, hogy a hajók az adott időpontban feleljenek meg minden, a bejegyzés tagállamában hatályos, a kabotázs nyújtására vonatkozó feltételnek, 1996. december 31-ig átmenetileg felfüggeszthető.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „tengeri fuvarozási szolgáltatások egy tagállamon belül (tengeri kabotázs)”, olyan szolgáltatások, amelyeket rendszerint díjazás fejében végeznek, és különösen magukban foglalják:

a) kontinentális kabotázs: ►**C1** tengeri személyszállítás vagy áru fuvarozás ◀ a kontinensen található kikötők között, egyazon tagállam kontinensen lévő kikötői között, szigetekeken történő kikötés nélkül;

b) part menti kereskedelmi hajózási szolgáltatások: ►**C1** tengeri személyszállítás vagy áru fuvarozás ◀ egy tagállam bármely kikötője vagy a szóban forgó tagállam kontinentális talapzatán fekvő bármely létesítménye vagy építménye között;

c) szigetközi kabotázs: ►**C1** tengeri személyszállítás vagy áru fuvarozás ◀:

— egyazon tagállam partvonalán és egy vagy több szigetén fekvő kikötői,

— egyazon tagállam egy vagy több szigetén fekvő kikötői között.

▼B

Ceuta és Melilla szigeti kikötőnek tekintendő;

2. „közösségi hajótulajdonos”:

- a) egy tagállam állampolgárai, akik egy tagállamban letelepedtek, és akik e tagállamban az ott hatályos jogszabályokkal összhangban hajózási tevékenységet kezdtek és folytatnak;
- b) egy tagállam hatályos jogszabályaival összhangban alapított hajózási társaságok, amelyek üzleti tevékenysége, valamint a tényleges irányítása egy tagállamban van;

vagy

- c) egy tagállam közösségen kívül letelepedett állampolgárai, vagy a közösségen kívül székhellyel rendelkező hajózási társaságok, amelyeket egy tagállam állampolgárai irányítanak, amennyiben a hajóik egy tagállamban lettek hajólajstromba véve és a tagállam lobogója alatt hajóznak az adott tagállam jogszabályaival összhangban;

3. „közszolgáltatási szerződés”: egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai és egy, a közösségbeli hajótulajdonos között abból a célból létrejött szerződés, hogy megfelelő közcélú fuvarozási szolgáltatást nyújtson.

A közszolgáltatási szerződés különösen a következőkre terjedhet ki:

- fuvarozási szolgáltatások, amelyek kielégítenek meghatározott, a folyamatosságra, a járatsűrűsége, a kapacitásra és a minőségre vonatkozó előírásokat,
- kiegészítő fuvarozási szolgáltatások,
- meghatározott díjú és adott feltételek melletti fuvarozási szolgáltatások, különösen bizonyos utaskör és bizonyos útvonalak tekintetében,
- szolgáltatások hozzáigazítása tényleges igényekhez;

4. „közszolgáltatási kötelezettségek”: olyan kötelezettségek, amelyeket a közösségbeli hajótulajdonos, amennyiben a saját kereskedelmi érdekeit tartaná szem előtt, nem vállalna, illetve azonos mértékben vagy azonos feltételek mellett nem vállalna;

5. „a belső fuvarozási piac súlyos zavara”: az adott piacra jellemző problémák megjelenése, amelyek

- valószínűleg súlyos és feltehetőleg hosszan tartó túlkínálathoz vezethetnek,
- tengeri kabotázstevékenységből erednek vagy az teszi őket súlyosabbá,
- jelentős fenyegetést jelentenek nagyszámú, közösségbeli hajótulajdonos pénzügyi stabilitására és megélhetésére,

feltéve hogy a rövid távú és a középtávú előrejelzések nem jeleznek semmilyen alapvető és tartós javulást a kérdéses piacon.

3. cikk

(1) A kontinentális kabotázsszolgáltatást nyújtó és vonalhajózásban részt vevő hajók számára a személyzettel kapcsolatos minden ügy annak az államnak a joghatósága alá tartozik, amelyben a hajót lajstromozták (amely lobogója alatt hajóznak), kivéve a 650 bruttó regisztertonna úrtartalomnál kisebb hajókat, amelyek esetében a fogadó ország feltételeit kell alkalmazni.

▼B

(2) Szigetközi kabotázsszolgáltatást nyújtó hajók esetén a személyzettel kapcsolatos minden ügy annak az országnak a joghatósága alá tartozik, amely területén a hajó a tengeri fuvarozási szolgáltatást végzi (fogadó ország).

(3) 1999. január 1-jétől kezdve azonban a 650 bruttó regisztertonna űrtartalomnál nagyobb, szigetközi kabotázsszolgáltatást nyújtó teherhajók esetén, amikor azok útja egy olyan utat követ vagy előz meg, amely egy más államba irányul vagy államból történik, a személyzettel kapcsolatos minden ügy annak az országnak a joghatósága alá tartozik, amelyben a hajót lajstromozták (amely lobogója alatt hajóznak).

(4) A Bizottság mélyreható elemzést készít a szigetközi kabotázs liberalizációjának gazdasági és szociális hatásairól, amelyről a jelentését legkésőbb 1997. január 1-jéig a Tanács elé terjeszti.

E jelentés alapján a Bizottság javaslatot terjeszt a Tanács elé, amely kiterjedhet a személyzettel kapcsolatos, a 2. és a 3. bekezdés szerinti állampolgársági előírások módosítására annak érdekében, hogy a Tanács megfelelő időben, de még 1999. január 1. előtt egy végleges rendszert alakíthasson ki.

4. cikk

(1) A tagállamok közszolgáltatási szerződéseket köthetnek a szigetekről vagy a szigetekre irányuló, valamint a szigetek közötti kabotázsban közlekedő hajótársaságokkal, vagy közszolgáltatási kötelezettségeket róhatnak ki a kabotázsszolgáltatás ellátásának feltételeként.

Amennyiben egy tagállam közszolgáltatási szerződést köt vagy közszolgáltatási kötelezettséget ró ki, akkor azt az összes közösségbeli hajótulajdonossal szemben a megkülönböztetés tilalmának elvét követve kell megtennie.

(2) Közszolgáltatási kötelezettségek elrendelésekor a tagállamok csak a kiszolgáló kikötőkre, a rendszerességre, a folyamatosságra, a járat-sűrűségre, a szolgáltatás ellátásának képességére, a felszámítandó díjakra és a hajók személyzettel való ellátására nézve írhatnak elő kötelezettségeket.

Amennyiben szükséges, minden közösségbeli hajótulajdonos részére ellentételezés jár a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséért.

(3) A már megkötött közszolgáltatási szerződések hatályban maradhatnak a lejáratuk napjáig.

5. cikk

(1) A belső fuvarozási piacnak a kabotázsliberalizációból eredő súlyos zavara esetén a tagállamok kérhetik a Bizottságot biztonsági intézkedések elfogadására.

A Bizottság a tagállamtól beérkező kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül a többi tagállammal történő konzultáció után szükség esetén határoz a bevezetendő biztonsági intézkedésekről. Ezek között az intézkedések között szerepelhet az érintett terület 12 hónapot meg nem haladó időtartamra történő kivétele e rendelet hatálya alól.

A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot és a tagállamokat minden, a biztonsági intézkedésekkel kapcsolatos döntésről.

▼B

Amennyiben 30 munkanap elteltével Bizottság nem hoz döntést, az érintett tagállam jogosulttá válik a kért intézkedés alkalmazására mindaddig, amíg a Bizottság nem határoz.

Vészhelyzet esetén azonban a tagállamok egyoldalúan is meghozhatják a megfelelő előzetes intézkedéseket, amelyek legfeljebb 3 hónapig maradhatnak hatályban. Ilyen esetben a tagállamok azonnal tájékoztatják a Bizottságot az intézkedések elfogadásáról. A Bizottság hatályon kívül helyezheti az intézkedéseket, vagy módosításokkal vagy módosítások nélkül jóváhagyhatja azokat, mindaddig, amíg meg nem születik a második albekezdés szerinti végleges határozat.

(2) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére is fogadhat el biztonsági intézkedéseket.

6. cikk

(1) Eltérés útján a következő, a Földközi-tengeren, Spanyolország, Portugália és Franciaország partjai mentén végzett tengeri fuvarozási szolgáltatások vonhatók ki e rendelet hatálya alól:

- körutazások 1995. január 1-jéig,
- stratégiai termékek fuvarozása (olaj, olajtermékek és ivóvíz) 1997. január 1-jéig,
- 650 bruttó ürtartalomnál kisebb hajók által nyújtott szolgáltatások 1998. január 1-jéig,
- ►**C1** menetrend szerinti személyszállítási ◀ és kompszolgáltatások 1999. január 1-jéig.

(2) Eltérés útján a szigetközi kabotázsszolgáltatások a Földközi-tengeren és a kereskedelmi hajózási szolgáltatások a Kanári-, Azori- és Madeira-szigetszoportokon, Ceután és Melillán, a francia szigeteken az Atlanti-óceán partja mentén, a francia tengerentúli területeken időszakosan kivonhatók e rendelet hatálya alól 1999. január 1-jéig.

(3) A társadalmi-gazdasági kohézió miatt a (2) bekezdés szerinti eltérés Görögországban ►**C1** a menetrend szerinti személyszállítási és kompszolgáltatásokra és a 650 bruttó ürtartalomnál kisebb komppal végzett szállítási szolgáltatásokra ◀ meghosszabbítható 2004. január 1-jéig.

▼A1

(4) A 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdésétől eltérve a Horvátország csatlakozásának időpontja előtt megkötött közszolgáltatási szerződéseket 2016. december 31-ig továbbra is lehet alkalmazni.

(5) Az 1. cikk (1) bekezdésétől eltérve 2014. december 31-ig a horvátországi kikötők között 650 bruttó regisztertonna ürtartalmúnál kisebb hajókon végzett körutazási szolgáltatásokat a Horvátországban bejegyzett és Horvátország lobogója alatt hajózó hajók számára kell fenntartani, amelyeket olyan hajózási társaságok működtetnek, amelyeket Horvátország hatályos jogszabályaival összhangban alapítottak, és amelyek központi ügyvezetésének helye, valamint tényleges irányításának helye Horvátországban található.

(6) Az 1. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2014. december 31-ig tartó átmeneti időszakra vonatkozóan a Bizottság valamely tagállam indokolt kérelme alapján – a vonatkozó kérelem kézhezvételét követő 30 munkanapon belül – úgy határozhat, hogy az e cikk (5) bekezdésében foglalt eltérést igénybe vevő hajók nem végezhetnek körutazási szolgáltatást

▼ A1

valamely, Horvátországtól eltérő tagállam meghatározott területének kikötői között, amennyiben bizonyított, hogy az említett szolgáltatások működtetése komoly mértékben zavarja – vagy fennáll annak a veszélye, hogy komoly mértékben zavarja – az említett terület belső közlekedési piacát. Amennyiben a 30 munkanap elteltével a Bizottság nem hoz döntést, az érintett tagállam jogosulttá válik a biztonsági intézkedések alkalmazására mindaddig, amíg a Bizottság nem határoz. Vészhelyzet esetén a tagállam egyoldalúan is meghozhatja a megfelelő előzetes intézkedéseket, amelyek legfeljebb 3 hónapig maradhatnak hatályban. A tagállam erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság – végleges döntése meghozataláig – hatályon kívül helyezheti vagy megerősítheti az intézkedéseket. A tagállamokat tájékoztatni kell.

▼ B*7. cikk*

Az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekre a Szerződés 62. cikke vonatkozik.

8. cikk

A Szerződésnek a letelepedési jogra és az e rendeletre vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül, egy tengeri fuvarozási szolgáltatásokat nyújtó személy átmenetileg azonos feltételek mellett folytathatja a tevékenységét a tagállamokban, mint amit az adott állam a saját állampolgáira nézve előír.

9. cikk

E rendelet végrehajtására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések elfogadása előtt a tagállamok konzultálnak a Bizottsággal. Bármilyen így elfogadott intézkedésről tájékoztatják a Bizottságot.

10. cikk

A Bizottság 1995. január 1. előtt, majd azt követően minden második évben jelentést nyújt be a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról, és amennyiben szükséges, megteszi a szükséges javaslatokat.

11. cikk

Ez a rendelet 1993. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.